

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ ของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

The Effective Factors of the Perception on Information Technology Laws of
People in Nakhon Ratchasima Province

สมชาติ ดีอุดม¹ และจักเรศ เมตตะธำรงค์²

Somchad Deeudom¹ and Jakret Mettathamrong²

Received May 23, 2020 ; Retrieved June 11, 2020 ; Accepted August 20, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อยู่ในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 400 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างมีสัดส่วนในแต่ละอำเภอ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และหมุนแกนแบบ Oblique Rotation โดยวิธี Varimax และประมาณค่าตัวแปรด้วยวิธีไลต์สแควร์สูงสุด การตรวจสอบความตรงของโมเดล ผลการวิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ KMO มีค่าเท่ากับ 0.939 ค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แสดงถึงข้อมูลมีความสัมพันธ์กันสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ผลการวิเคราะห์ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) การรับรู้ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบและเผยแพร่ข้อมูล 2) การรับรู้ด้านการรับส่งข้อมูลและเก็บรักษาข้อมูล 3) การรับรู้ด้านการติดต่อและการแสดงความคิดเห็น 4) การรับรู้ด้านโฆษณาขายสินค้าและการดูหมิ่นสถาบัน และ 5) การรับรู้ด้านการตัดแปลงและการส่งต่อข้อมูล ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐานการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ($\chi^2=276.377$ ค่า $\chi^2/df=1.84$ ค่า P-value = 0.000 ค่า RMSEA =0.017ค่า CFI =0.999 ค่า SRMR =0.073 และค่า TLI = 0.993)

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล การรับรู้ กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

¹ อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา

¹ Lucturer, Department of Applied Information Technology and Communication, Faculty of Sciences and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Isan, Nakhon Ratchasima
Email: Somchadnu@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร

² Assistant Professor Dr., Major of Business Administration, Rajamangala University of Technology Isan, Sakonnakhon Campus.

Abstract

The purpose of this research was to study components of the factors affecting the perception about information technology laws of people in Nakhon Ratchasima province. The sampling group consisted of 400 populations and used stratified sampling method to divide the population of each district. The research tool was a set of questionnaire. The factor analyze used statistically the confirmatory factor analysis, the Oblique Rotation by Varimax Method, the Maximum Likelihood Estimation, and the Model Validity. By using the Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) test, the result of this research is 0.939, and Bartlett's Test of Sphericity has a statistical significance at 0.000. The results show the data relationship enabling to analyze the proposed factors of this research. The analyzed results are composed of 5 following compositions: 1) the perception of data input and publication, 2) the perception of data transmission and retention, 3) the perception of data edition and discussion, 4) the perception of product advertisement and the monarchy dishonor, and 5) the perception of data modification and transfer. The analysis model of Structural Equation Model according to the research hypothesis shows the consistency of empirical data. And the measurement of the effective factors of the perception on information technology laws of people in Nakhon Ratchasima shows significantly construct validity ($\chi^2=276.377$, $\chi^2/df=1.84$, P-value = 0.000, RMSEA = 0.017, CFI = 0.999, SRMR = 0.073 and TLI = 0.993)

Keywords: Effective Factor, Perception, Information technology laws.

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานของมนุษย์ในชีวิตประจำวัน เมื่อทุกคนตื่นขึ้นมาในตอนเช้าก็เปิดเครื่องคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตดูข้อมูลข่าวสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์และตารางการนัดหมายรวมถึงการปรับแก้ไขงานต่างๆ เนื่องจากเทคโนโลยีของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่มีขนาดเล็กพกพาสะดวกมีน้ำหนักเบา มีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา จนทำให้ประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือในปัจจุบันสามารถทำหน้าที่ได้เหมือนคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์ติดต่อบุคคลอื่น การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตลอดจนใช้ในการดูรายการต่างๆเพื่อความบันเทิงส่วนตัว สำหรับการใช้งานคอมพิวเตอร์ย่อมเกิดผลกระทบต่อบุคคลอื่นเช่นกัน หากการกระทำนั้นส่งผลดีหรือร้ายกับบุคคลอื่น สามารถทำให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลหนึ่งหรือเกิดผลกระทบต่อบุคคลหนึ่งที่ต้องเสียประโยชน์ได้ การที่เราสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการใช้ส่งหรือรับข้อมูลผ่านระบบคอมพิวเตอร์นั้น หากปราศจากความระมัดระวังในการใช้งานและขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้งานก็สามารถกระทำความผิดทางกฎหมายได้ ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจกระทำ รวมถึงผลกระทบต่อเกิดขึ้นเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ประชาชนทั่วไปหากไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศแล้ว ย่อมสามารถกระทำความผิดและอาจต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ตลอดเวลาซึ่งคอมพิวเตอร์ที่ว่าเป็นได้ทั้งคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก สมาร์ทโฟน รวมถึงระบบต่างๆ ที่ถูกควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ด้วย

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Law) หรือเรียกกันว่า กฎหมายไอที (IT Law) ที่ผ่านมาประเทศไทยมีการประกาศและบังคับใช้ 2 ฉบับ คือ กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550และที่แก้ไขเพิ่มเติมคือพระราชบัญญัติว่า

ด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมาเป็นการวิจัยที่ดำเนินการศึกษาถึงการรับรู้ของประชาชนในปัจจุบันว่ามีปัจจัยของการรับรู้ใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะในปัจจุบันนี้ปัญหาในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชน มีการกระทำผิดเพิ่มขึ้นและประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อกระทำผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ประชาชนไม่สามารถอ้างได้ว่าตนไม่รู้กฎหมายไม่ได้ และต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนดอาจโดนโทษปรับหรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความผิดที่ตนได้กระทำ ซึ่งการแก้ไขปัญหานี้จะต้องดำเนินการศึกษาเพื่อหาวิธีการให้ประชาชนได้รับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด รวมถึงการศึกษาหาความรู้ให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ปัญหาการขาดความรู้ในกฎหมายในปัจจุบันยังคงเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งต้องมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศกับประชาชนอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยดำเนินการวิจัยกับประชาชนในจังหวัดนครราชสีมาเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยปฏิบัติงาน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมาและได้รับมอบหมายให้สอนในรายวิชาการกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักศึกษาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังมีโครงการต่างๆที่สนับสนุนชุมชน งานวิจัยนี้เป็นการให้บริการประชาชน ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศกับประชาชนในชุมชนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ซึ่งการรับรู้ (Perception) หมายถึงการรับรู้สัมผัส การรับรู้สิ่งเร้า การกำหนดตัวนักวิชาการบางท่านกล่าวถึงการรับรู้เกิดจากสมอง แล้วทำการแปลความหมายในสิ่งที่ได้จากการสัมผัสจากส่วนต่างๆ ของร่างกาย และมีสิ่งเร้าทำให้ทราบที่กำลังสัมผัสกับอะไร โดยอาศัยประสบการณ์เดิมที่เคยสัมผัสจะทำการแปลความหมายของสิ่งนั้น ๆ (Garrison & Magoon, 1972) การรับรู้ยังหมายถึงรวมถึง กระบวนการของมนุษย์ในการจัดการเพื่อกระทำการตัดสินใจ ตีความหมายจากสิ่งเร้าจนเป็นภาพหรือสิ่งที่เข้าใจได้ การรับรู้ของผู้บริโภคของแต่ละคนจากภายใต้สถานการณ์เดียวกัน อาจจะทำให้มีการตีความที่แตกต่างกัน เพราะมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ ค่านิยมของแต่ละบุคคล (Schiffman & Kanuk, 2000)

เทคโนโลยีสารสนเทศในทุกวันนี้ มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์เราทุกคน ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการกระทำโดยอัตโนมัติในการรวบรวม จัดเก็บ ประมวลผล รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่จำกัดขอบเขตไว้ที่ฮาร์ดแวร์ หรือซอฟต์แวร์ แต่มีการเน้นให้ความสำคัญที่มีมนุษย์ในฐานะของผู้ใช้ ผู้สร้าง ผู้ควบคุม และผู้แสวงหาประโยชน์จากเทคโนโลยี (Zorkoezy, 1984) นอกจากนี้แล้ว Malaiwong (1997, p. 77) กล่าวถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ การประมวลผล และการเผยแพร่สารสนเทศ ซึ่งรวมแล้วคือคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร หรือ computer and communication การนำเทคโนโลยีมาใช้งานสารสนเทศแบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ 1) เทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล 2) เทคโนโลยีที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล 3) เทคโนโลยีที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูล 4) เทคโนโลยีที่ใช้ในการแสดงผล 5) เทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดทำสำเนาสารสนเทศ และ 6) เทคโนโลยีที่ใช้ในการถ่ายทอดสื่อสารข้อมูลและสารสนเทศ และ Kajonnan & Kiattikomol (2002, p. 5) กล่าว

ถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถที่จะจำแนกออกเป็น 2 ประการ ประกอบด้วย 1) เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ เครื่องใช้สำนักงาน อุปกรณ์โทรคมนาคมต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้งซอฟต์แวร์ทั้งที่เป็นแบบสำเร็จรูป และที่ ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้งานเฉพาะด้าน และ 2) กระบวนการในการนำอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นมาใช้งาน เพื่อรวบรวม จัดเก็บ ประมวลผล และแสดงผลลัพธ์เป็นสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

การศึกษาถึงกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่ง Voratavarawiwat (2006) กล่าวถึง สารสนเทศในทุกวันนี้เข้ามามีบทบาทมากต่อชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น การทำธุรกรรมในทุกวันนี้ต่างก็พึ่งพาเทคโนโลยีสารสนเทศกันทั้งสิ้น ดังนั้นแล้วจึงต้องทำกฎหมายรองรับสังคมสารสนเทศ ซึ่งเป็นสังคมใหม่ในยุคปัจจุบัน เพื่อเป็นการปกป้องสิทธิส่วนบุคคล เพื่อจะได้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย 1) กฎหมาย แลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (กฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์) 2) กฎหมายลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ 3) กฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ 4) กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 5) กฎหมายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และ 6) กฎหมายลำดับรอง รัฐธรรมนูญ มาตรา 78 (กฎหมายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน) Theangirun (2003) กล่าวถึงรูปแบบการกระทำผิดต่อคอมพิวเตอร์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 6 รูปแบบ ประกอบด้วย การเข้าถึงคอมพิวเตอร์โดยปราศจากอำนาจ การจารกรรมข้อมูล การดักข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การปลอมข้อมูลคอมพิวเตอร์ การทำให้เกิดความเสียหายต่อคอมพิวเตอร์ และการฉ้อโกงทางคอมพิวเตอร์

การกระทำผิดกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือตั้งใจใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นศัตรู และมีการแสดงออกอย่างตั้งใจ กระทำแบบซ้ำๆ หรือเป็นกลุ่มบุคคล สามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) การส่งข้อความซึ่งเต็มไปด้วยความโกรธหรือข้อความที่มีลักษณะหยาบคาย 2) การคุกคาม เป็นการส่งข้อความที่มีลักษณะที่น่ารังเกียจ สกปรก ดูถูก หรือดูหมิ่นสถาบัน กระทำซ้ำๆ 3) การใส่ร้าย โดยการโพสต์ข่าวลือ ข่าวซุบซิบเกี่ยวกับผู้อื่นทางออนไลน์ เพื่อให้ชื่อเสียงเสียหาย หรือทำให้ความสัมพันธ์ของผู้อื่นเสียหาย 4) การปลอมตัว หรือการแกล้งเป็นบุคคลอื่น เพื่อส่งข้อความหรือโพสต์ข้อความทำให้เกิดปัญหา 5) การนำสู่สาธารณะ เป็นการเผยแพร่ความลับของผู้อื่น รูปภาพ หรือข้อมูล รูปภาพในลักษณะที่ทำให้ผู้อื่นเกิดความอับอายสู่เครือข่ายออนไลน์ หรือภาพลามก อนาจาร 6) การใช้การหลอกลวง กลโกงเพื่อเปิดเผยความลับหรือข้อมูลอันน่าอับอาย แล้วเผยแพร่สู่เครือข่ายออนไลน์ และ 7) การตัดออกจากกลุ่ม เป็นการตัดผู้อื่นออกจากกลุ่มทั้งตั้งใจและโหดร้าย (Andrewand Kimberly, 2007; Join, 2001)

สมมติฐานของการวิจัย

โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จากจำนวนประชากรในจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 2,628,818 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งการวิเคราะห์สถิติประเภทพหุ ควรกำหนดตัวอย่างประมาณ 20 เท่าของตัวแปรที่สังเกตได้ โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Hair et al., (1998) โดยกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการกำหนดตัวอย่างในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้น (SEM) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรจำนวน 33

ตัวแปร ต้องกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องเป็น 10 เท่าของตัวแปร ดังนั้นจึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 330 แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้และสามารถที่จะใช้ในการดำเนินการวิเคราะห์ได้ ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) อย่างมีสัดส่วนเพื่อให้ได้ตัวแทนในแต่ละอำเภอทั้ง 32 อำเภอ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อยู่ในจังหวัดนครราชสีมา โดยประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 279 คน (69.80%) ส่วนใหญ่มีอายุ 20-29 ปี จำนวน 184 คน (46.00%) ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 194 คน (48.50%) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 204 คน (51.00%)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ดำเนินการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-total correlation) มีค่าเท่ากับ 0.216-0.745 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach มีค่าเท่ากับ 0.898

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ และหมุนแกนแบบ Oblique Rotation โดยมีเงื่อนไขที่ว่าตัวแปรของปัจจัยด้านเดียวกันต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยวิธี Varimax พบว่า การจัดกลุ่มของตัวแปรแต่ละองค์ประกอบมีความชัดเจนขึ้น และเพื่อให้เป็นตัวแทนที่แท้จริงในแต่ละองค์ประกอบจึงมีการกำหนดว่าต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวแปรตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (Hair et al., 1998, pp. 111-112) โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดค่าองค์ประกอบ มีดังนี้

1.1 ค่าคอมมูนาลิตี (Communality: h^2) ซึ่งเป็นการหาค่าของความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้งหมดที่สามารถอธิบายด้วยตัวแปรหนึ่ง โดยมีค่าไม่น้อยกว่า 0.50 จะแสดงถึงว่าในแต่ละองค์ประกอบนั้นมีตัวแปรร่วมกับองค์ประกอบอื่น ๆ มากน้อยเพียงไร

1.2 ค่าไอเกน (Eigen value) โดยที่ค่านี้จะต้องไม่น้อยกว่า 1.00 และต้องประกอบด้วยตัวแปรไม่น้อยกว่า 3 ตัวแปร ที่มีค่าน้ำหนักของปัจจัยเกินกว่า 0.30 ขึ้นไปจึงจะถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่แท้จริง

1.3 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) เป็นการหาค่าของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบกับตัวแปร โดยจะต้องมีค่าเกินกว่า 0.30 และตัวแปรใดที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากควรจัดตัวแปรลงในองค์ประกอบนั้น

2. การวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน การวิเคราะห์นี้เป็นการยืนยันจำนวนองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ได้มาจากการหาค่าไอเกน ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลด้วยวิธีโลคัลสุดสูงสุด (Maximum likelihood) ดำเนินการตรวจสอบถึงความเที่ยงตรงของโมเดลด้วยค่าสถิติไค-สแควร์ที่ไม่มีนัยสำคัญ และค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ซึ่งน้อยกว่า 3.00 จะยอมรับว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม (Kline, 1998) ดัชนี CFI และ TLI ควรจะมากกว่า 0.95 (Kaplan, 2000; Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่า SRMR และค่า RMSEA ควรต่ำกว่า 0.05 (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ระดับนัยสำคัญในการดำเนินการทดสอบครั้งนี้ได้กำหนดไว้ที่ 0.05 โดยต้องผ่านเกณฑ์ 5 ดัชนีขึ้นไป

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ เพื่อเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูล

ตาราง 1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ

แบบสอบถาม	จำนวน ข้อคำถาม (ตัวแปร)	KMO	Bartlett's Test of Sphericity		
			Approx. Chi-square	df	p.
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับ กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของ ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา	33	.939	7917.043	528	.000*

หมายเหตุ * $p < 0.05$

จากตารางที่ 1 ผลของการตรวจสอบถึงความเหมาะสมของข้อมูล พบว่าค่า Kaiser-Meyer-Olkin(KMO) มีค่าเท่ากับ 0.939 ค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 เป็นค่านี้น้อยกว่า 0.05 แสดงถึงข้อมูลในแต่ละปัจจัยการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีความเหมาะสม สามารถนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไปได้

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

องค์ประกอบที่	ชื่อองค์ประกอบ	ค่าความผันแปร (eigenvalues)	ค่าร้อยละของความแปรปรวน	ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	การรับรู้ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบและเผยแพร่ข้อมูล (input)	13.264	40.194	40.194
2	การรับรู้ด้านการรับส่งข้อมูล และเก็บรักษาข้อมูล(send)	2.430	7.362	47.556
3	การรับรู้ด้านการตัดต่อและการแสดงความคิดเห็น (cut)	1.987	6.021	53.577
4	การรับรู้ด้านโฆษณาขายสินค้า และการดูหมิ่นสถาบัน (adver)	1.502	4.552	58.129
5	การรับรู้ด้านการดัดแปลงและการส่งต่อข้อมูล (adap)	1.059	3.210	61.339

ตาราง 3 ตารางแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา		น้ำหนักองค์ประกอบ
องค์ประกอบที่ 1 การรับรู้ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบและเผยแพร่ข้อมูล (input)		
1	การนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งทำให้เกิดความเสียหาย	.733
2	การเผยแพร่ข้อมูลผ่านระบบคอมพิวเตอร์ เป็นเหตุให้ผู้เห็นข้อมูลฆ่าตัวตาย	.718
3	การนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ โดยบิดเบือนหรือปลอม	.707
4	การนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งเกี่ยวกับความมั่นคง	.704
5	การกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น	.696
6	การกระทำให้เกิดความเสียหายที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ	.667
7	การนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ที่มีลักษณะอันลามก	.662
8	การจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่ง เพื่อนำไปใช้ในการกระทำความผิด	.656
9	การส่งอีเมลที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญ	.521
องค์ประกอบที่ 2 การรับรู้ด้านการรับส่งข้อมูล และเก็บรักษาข้อมูล(send)		
1	ระบบคอมพิวเตอร์เป็นชุดอุปกรณ์ ทำหน้าที่รับและส่งออก หรือบันทึกข้อมูล	.746
2	การส่งข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ จะส่งผ่านระบบเครือข่ายสาธารณะ	.737
3	ข้อมูลคอมพิวเตอร์ คือ ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง หรือชุดคำสั่ง	.712
4	ผู้ให้บริการในการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น	.708
5	ผู้ให้บริการระบบอินเทอร์เน็ต คือ ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมและการกระจายภาพและเสียง	.697
6	ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการ ไม่จำเป็นว่าจะต้องเสียค่าใช้บริการ หรือไม่เสียค่าใช้บริการ	.652
7	พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องมีความรู้และเชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์	.587
8	ผู้ให้บริการทางคอมพิวเตอร์ ไม่ต้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์	.565
องค์ประกอบที่ 3 การรับรู้ด้านการติดต่อและการแสดงความคิดเห็น(cut)		
1	การโพสต์เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน กรณีที่เป็นการยกย่อง เชิดชู ชื่นชม	.709
2	การแชร์ภาพของผู้อื่น เพื่อใช้ในเชิงพาณิชย์หารายได้	.696
3	การส่งต่อรูปภาพแชร์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของภาพ	.695
4	การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ผู้อื่น ไม่ว่าจะข้อความ เพลง รูปภาพ หรือวิดีโอ	.681
5	การโพสต์สิ่งลามกอนาจาร ทำการเผยแพร่สู่ประชาชน	.677

ตาราง 3 (ต่อ)

การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา		น้ำหนักองค์ประกอบ
6	การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียชีวิต ต้องไม่ทำให้เกิดความเสียหาย	.653
7	การแสดงความเห็นในเว็บไซต์ หรือเฟซบุ๊ก	.552
8	ผู้ดูแลเว็บเพจสามารถลบข้อความที่ไม่เหมาะสม ออกจากพื้นที่ที่ตนดูแลได้	.543
องค์ประกอบที่ 4 การรับรู้ด้านโฆษณาขายสินค้า และการดูหมิ่นสถาบัน(adver)		
1	การโฆษณาโดยการฝากร้านใน Facebook, IG	.824
2	การส่ง SMS โฆษณา โดยไม่รับความยินยอม	.801
3	การส่ง Email เพื่อขายสินค้าออนไลน์	.719
4	การกดLike เป็นเรื่องเกี่ยวกับสถาบัน หมิ่นสถาบัน	.619
5	การกด Share ถือเป็นการเผยแพร่ หากข้อมูลที่แชร์มีผลกระทบต่อผู้อื่น	.459
องค์ประกอบที่ 5 การรับรู้ด้านการตัดแปลงและการส่งต่อข้อมูล(adap)		
1	การตัดแปลงภาพของผู้อื่น นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	.615
2	การกระทำต่อภาพของผู้ตาย ทำให้เสียชื่อเสียง	.579
3	เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์	.578

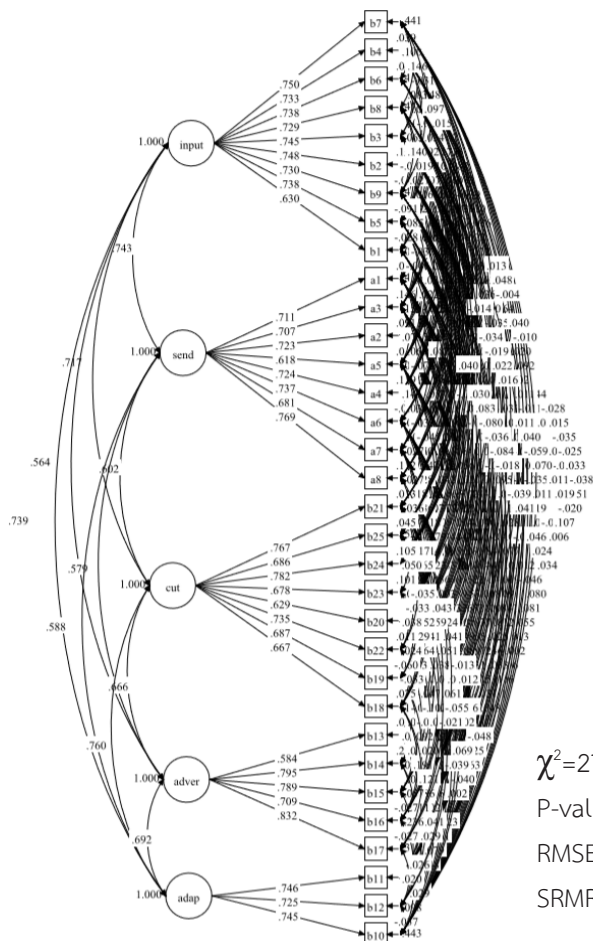
จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลังจากการหมุนแกนด้วยวิธี Varimax ซึ่งจากการวิเคราะห์จะได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ได้กำหนดชื่อว่า การรับรู้ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบและเผยแพร่ข้อมูล ประกอบด้วยตัวแปร 9 ตัว องค์ประกอบที่ 2 ได้กำหนดชื่อว่า การรับรู้ด้านการรับส่งข้อมูล และเก็บรักษาข้อมูล ประกอบด้วยตัวแปร 8 ตัว องค์ประกอบที่ 3 ได้กำหนดชื่อว่า การรับรู้ด้านการติดต่อและการแสดงความคิดเห็น ประกอบด้วยตัวแปร 8 ตัว องค์ประกอบที่ 4 ได้กำหนดชื่อว่า การรับรู้ด้านโฆษณาขายสินค้า และการดูหมิ่นสถาบัน ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัว และองค์ประกอบที่ 5 ได้กำหนดชื่อว่า การรับรู้ด้านการตัดแปลงและการส่งต่อข้อมูล ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว โดยทุกตัวแปรมีค่าน้ำหนักปัจจัยเกินกว่า 0.30 ขึ้นไปทุกตัวแปร และตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่า Eigenvalue มีค่ามากกว่า 1.00 ทุกองค์ประกอบ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรทุกตัวแปรที่ได้ทำการศึกษา สามารถจัดเข้าอยู่ในองค์ประกอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมาได้

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา การปรับโมเดลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐานการวิจัยยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงดำเนินการปรับโมเดลตามข้อเสนอแนะของโปรแกรม (Modification indices) เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดำเนินการปรับความแปรปรวนร่วม (Covariances) ของความคลาดเคลื่อน ตามตารางที่ 4

ผลการปรับโมเดลสมการโครงสร้างครั้งที่ 3 ตามภาพที่ 1 จากการวิเคราะห์ พบว่า โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า ไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 276.377 ค่า $\chi^2/$

ตาราง 4 ผลการปรับโมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

เกณฑ์		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
Chi-square		22213.107	8884.881	276.377
Df		485	415	150
p-value	P<0.05	0.000	0.000	0.000
χ^2/df	<2.00	45.80	21.40	1.84
RMSEA	<0.05	0.085	0.058	0.017
CFI	>0.95	0.827	0.933	0.999
SRMR	>0.06	0.055	0.039	0.073
TLI	>0.95	0.812	0.914	0.993

ภาพ 1 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

df เท่ากับ 1.84 (ไม่ควรเกิน 2) องศาอิสระ df มีค่าเท่ากับ 150 ค่า P-value เท่ากับ 0.000 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.017 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) เท่ากับ 0.999 ค่า SRMR เท่ากับ 0.073 และค่า TLI เท่ากับ 0.993 โดยผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 5 ดัชนี

สรุป และอภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา ดำเนินการศึกษากับประชาชนที่อยู่ในจังหวัดนครราชสีมา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุประมาณ 20-29 ปี โดยมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้โดยส่วนใหญ่ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบเชิงยืนยัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การรับรู้ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบและการเผยแพร่ข้อมูล กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการนำข้อมูลต่าง ๆ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ในบางกรณี อาจเป็นการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย อันเป็นมูลเหตุทำให้เกิดผลทางด้านอาชญากรรม อาจจะนำข้อมูลที่บิดเบือนความจริงเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลที่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ การนำข้อมูลในลักษณะลามกอนาจาร การนำเข้าคำสั่งคอมพิวเตอร์เข้าสู่การควบคุมระบบ รวมถึงการส่งอีเมลที่สร้างความรำคาญให้แก่ผู้อื่น โดยพฤติกรรมเหล่านี้ที่กล่าวมา ล้วนมีความผิดตามกฎหมายทั้งสิ้น สอดคล้องกับ Maneepak (2010) กล่าวถึงการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์บางครั้งอาจก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมาได้ โดยเฉพาะการถูกล่วงละเมิดจากอาชญากรที่มีความชำนาญ หรือรอรูปร่างสารสนเทศ เพื่อนำข้อมูลไปแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล การเจาะข้อมูลระบบ ทำให้เกิดความเดือดร้อนและเสียหาย

2. การรับรู้ด้านการรับส่งข้อมูลและการเก็บรักษาข้อมูล การรับส่งข้อมูลในปัจจุบันนี้มีเครือข่ายหรืออุปกรณ์ที่ช่วยในการรับส่งข้อมูลที่หลากหลาย ทั้งคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ และเน็ตบุค เป็นอุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ที่สามารถรับส่งข้อมูลและบันทึกข้อมูลได้ การส่งข้อมูลจะดำเนินการส่งผ่านระบบเครือข่าย การส่งข้อมูลจะมีทั้งผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ ซึ่งจะเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดความเสียหายได้ ที่กล่าวมานี้ก็จะมีผลต่อการที่ต้องศึกษาและรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสำหรับประชาชนเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิด สอดคล้องกับ Paophanao (2012) กล่าวถึงสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ นั้นจะต้องมีทักษะในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการรับ-ส่งข้อมูล การบันทึกภาพนิ่ง ซึ่งต้องอาศัยการเรียนรู้เพื่อป้องกันการกระทำผิด รวมทั้งการเก็บรักษาข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเก็บรักษาข้อมูลต่าง ๆ ซึ่ง Yutitam (2013) กล่าวถึงสิทธิการที่จะได้รับความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิทธิส่วนตัว อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานหรือสิทธิตามธรรมชาติ ผู้ครอบครองข้อมูล ดังเช่น ข้อมูลของผู้ป่วยจะมีการจัดเก็บรักษาข้อมูลไว้ในเวชระเบียน กฎหมายห้ามผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยเปิดเผยข้อมูล ในการเปิดเผยนั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

3. การรับรู้ด้านการติดต่อและการแสดงความคิดเห็น เป็นองค์ความรู้ด้านกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความสำคัญ ที่ซึ่งคนทั่วไปจะต้องศึกษาและรับรู้ การโพสต์ภาพหรือข้อความเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในทางที่มิชอบ การแชร์ภาพของผู้อื่นในเชิงพาณิชย์เพื่อการหารายได้ การส่งต่อภาพ การละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น การโพสต์ภาพลามก สิ่งทีกล่าวมาข้างต้นถือว่าเป็นการกระทำผิดตามกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งสิ้น ซึ่งทุกคนต้องรับรู้และถือปฏิบัติตาม สอดคล้องกับ Thongrawee Wong (2012). กล่าวถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูลในระบบเครือข่ายสังคม เช่น Facebook จะมีความแตกต่างกันในการทำงาน บางเว็บไซต์มีความเกี่ยวข้อง

กับการแลกเปลี่ยนข้อมูลตัวอักษร ในขณะที่บางเว็บไซต์ก็มุ่งประสงค์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นลักษณะสื่อผสม ซึ่งสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้ใช้ในด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาการล่วงรู้เรื่องราวของบุคคลอื่นใดที่เจ้าของข้อมูลมิได้รับรู้และยินยอม การติดต่อผู้อื่นโดยมิได้เชื้อเชิญ และการคุกคามทางเพศ

4. การรับรู้ด้านการโฆษณาขายสินค้า และการดูหมิ่นสถาบัน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการโฆษณาขายสินค้าผ่านทาง Facebook, Instagram และ Line เป็นที่นิยมกันมาก การโฆษณาฝากร้านใน Facebook ก็สามารถก่อให้เกิดเป็นความผิดได้ หากผู้โฆษณาดำเนินการด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้อง การส่งข้อความโฆษณาที่ก่อให้เกิดความรำคาญ การส่งข้อมูลหรือการกด Like เกี่ยวกับการหมิ่นสถาบัน เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นทุกคนควรที่จะให้ความสำคัญและรับรู้ เพราะอาจจะตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่ไม่หวังดีได้ สอดคล้องกับ Wongboonnak (2016) กล่าวถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับผู้บริโภค หรือพระราชบัญญัติในการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่โฆษณาผลิตภัณฑ์ที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งการฝ่าฝืนกฎหมายการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพทางอินเทอร์เน็ตที่มีสรรพคุณเกินความจริง หากใครกระทำความผิดสามารถนำมาตรากฎหมาย ICT นำมาปรับใช้จัดการปัญหาการฝ่าฝืนกฎหมาย การดูหมิ่นสถาบันอันเป็นการกระทำความผิดร้ายแรง โดยที่ Saensuk & Chirasantimano (2017) กล่าวถึงการหมิ่นประมาท ด้วยคำพูดซึ่งคำพูดไม่อาจสร้างอันตรายได้โดยตรง เปรียบเสมือนการใช้ร่างกาย หรือสรรพาวุธมาประทุษร้าย แต่ด้วยคำพูดบางคำพูดในบางสถานการณ์ก็อาจเป็นการดูถูกเหยียดหยาม ก่อให้เกิดความบาดหมางจนทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทต่อกันถึงขั้นทำร้ายร่างกายหรืออาจจะฆาตกรรมกันได้ กฎหมายได้บัญญัติการกระทำความผิดทางวาจาหรือคำพูดไว้หลายกรณี เช่น การข่มขู่ การดูหมิ่น การบันดลโทษะ การหมิ่นประมาท โดยเฉพาะการหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันที่ต้องพึงเคารพสักการะอยู่ในฐานะที่จะละเมิดไม่ได้ จะต้องถูกลงโทษร้ายแรง โดยเฉพาะการหมิ่นสถาบันเบื้องสูงจากเครือข่ายสังคมออนไลน์ การส่งต่อหรือการแชร์ข้อมูลก็อาจจะนำมาสู่การกระทำความผิดกฎหมายได้

5. การรับรู้ด้านการตัดแปลงและการส่งต่อข้อมูล การตัดแปลงข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง โดยเฉพาะการตัดแปลงภาพของผู้อื่นทำให้เกิดความเสียหายและนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ อีกทั้งยังมีการเผยแพร่ข้อมูลที่ตัดแปลงสู่โลกโซเชียล ถือว่าเป็นการกระทำความผิดซึ่งทุกคนต้องรับรู้ เพราะเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายและผิดศีลธรรมอันดีของประชาชน การกระทำต่อภาพของผู้เสียชีวิตทั้งที่จงใจและเจตนาเพื่อทำให้เสียชื่อเสียง หรือการส่งต่อข้อมูลที่ไม่เป็นความจริง การตัดแปลงข้อมูลและการส่งข้อมูลที่บิดเบือนไปจากความเป็นจริงจะก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมาได้ ดังนั้นแล้วหากมีองค์ความรู้ในด้านนี้กล่าวมาจะทำให้ไม่ตกเป็นเหยื่อของผู้ที่ไม่หวังดีได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้งานวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ปรับใช้ในการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศต่อประชาชนทั่วไป ให้รับรู้ถึงกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศเบื้องต้น เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการกระทำผิด หรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ ส่วนงานภาครัฐควรนำผลการวิจัยนี้ไปจัดทำสื่อ ทำคลิป เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้กับประชาชน รวมทั้งนักวิชาการ และนักศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปต่อยอดงานวิจัยได้
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป การวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศยังมีตัวแปรอื่นอีกมาก เพราะเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อาจมีการกระทำผิดในรูปแบบใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง การวิจัยครั้งนี้อาจจะเป็นฐานคิดสู่การวิจัยสำหรับผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำแนวคิดหรือโมเดลไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำสื่อให้

ความรู้ หรือฝึกอบรมให้ความรู้กับบรรดาประชาชนให้มีความรู้เท่าเทียมเกี่ยวกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการกระทำผิดที่อาจจะเป็นการกระทำผิดที่ไม่รู้ตัว หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งจะเป็นแนวคิดหรือแนวทางในการป้องกันมิให้ตนเองนั้นหลงไปกระทำผิดกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศได้

เอกสารอ้างอิง

- คณาธิป ทองรวีวงศ์. (2555). มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว: ศึกษากรณีการรบกวนสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคม. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 18(2), 39-51.
- ครรชิต มาลัยวงศ์. (2540). ทักษะไอที. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.
- ณัฐพันธ์ เจริญนันท์ และไพบูลย์ เกียรติโกมล. (2545). ระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร: ส.เอเชียเพรส.
- รังสรรค์ วงษ์บุญหนัก. (2559). การวิเคราะห์กฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในกรณีการโฆษณาที่ฝ่าฝืนกฎหมายผลิตภัณฑ์สุขภาพ. วารสารเภสัชกรรมไทย, 8(1), 217-227.
- วิภาวดี ยุติธรรม. (2556). ปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการรักษาพยาบาล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 4(2), 71-80.
- สายฝน เป้าพะเนา. (2555). การศึกษาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล. Veridian E-Journal, SU, 5(1),541-561.
- สุรัสวดี แสนสุข และ พลสิทธิ์ จิระสันติมน. (2560). ข้อสังเกตเบื้องต้นเกี่ยวกับหมิ่นประมาทและดูหมิ่นในกฎหมายอาญา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 8(ฉบับพิเศษ), 68-94.
- องอาจ เทียนศิริรัฐ. (2546). อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์: การกำหนดฐานความผิดทางอาญาสำหรับการกระทำต่อคอมพิวเตอร์. นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัครเดช มณีภาค. (2553). ปัญหาทางกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. วารสารจันทร์เกษมสาร, 16(31), 127-145.
- อัญชลี วรรณารวิวัฒน์. (2549). เกร็ดความรู้ Internet Tips กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ. วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, 2(ฉบับพิเศษ), 117-122.
- Andrew V. B., and Kimberly R. H., (2007). Cyberbullying: What School Administrators (and Parents) Can Do. The Clearing House, 81(1), 8-12.
- Diamantopoulos, A. &Sigauw, A. D. (2000). Introducing LISREL: A guide for the uninitiated. London: Sage Publications.
- Garrison, K.C. ,&Magoon, R.(1972). Educational psychology. Ohio: Charles E. Morrill Publishing century-crofts.
- Hair J. F., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1998). Multivariable data analysis (5th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Join O. H. (2011). Anti-Cyber Bullying Statutes: Threat to Student Free Speech. Cleveland State Law Review, 59(85), 88-89

- Kaplan, D. (2000). Structural equation modeling. California: Sage Publications.
- Kline, R. B. (1998). Principles & Practice of Structural equation modeling. New Yourk: The Guilford Press.
- Schiffman, L. G.,&Kanuk, L.L.(2000).Consumer Behavior (7thed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Zorkoezy, P. (1984). Information Technology: An introduction. New York: Van Nostrand Reinhold.

Translated Thai References

- Kajonnan, N., & Kiattikomol, P. (2002). Decision information system. Bangkok: S. Asia Press.[in Thai].
- Maneepak, A. (2010). Legal problems of the electronic business transaction Act B.E. 2554 in protecting personal information relating to electronic transaction. ChandrakasemRajabhat University Journal, 16(31), 127-145.[in Thai].
- Maraiwong, K. (1997). Perspective IT. Bangkok: National Science and Technology Development Agency.[in Thai].
- Paophanao, S. (2012). The study of information technology and communication competencies for learning of undergraduate students in Rajamagala university of technology Rattanakosin-Wangkraikangwon Campus. Veridian E-Journal, SU, 5(1),541-561.[in Thai].
- Saensuk, S.,&Chirasantimano, P. (2017). Primary remarks on offence of defamation and insult in criminal code of Thailand. Humanities and Social Sciences Journal, UbonRatchathaniRajabhat University, 8(Special Issue), 68-94.[in Thai].
- Theangirun, A. (2003). Computer crime: definition of crime. Master of Laws Program, Faculty of law, Thammasat University.[in Thai].
- Thongraweewong, K. (2012). Legal measure for protecting the right to privacy: A study of invasion of privacy through the use of social network websites. Apehit Journals, 18(2), 39-51.[in Thai].
- Voratavarawiwat, A. (2006). Internet trip information technology law. The Journal of Industrial Technology, 2 (Special Issue), 117-122.[in Thai].
- Wongboonnak, R. (2016). Analysis of laws regarding information and communication technology on the advertisings violating health products laws. The Journal of Pharmacy Practice, 8(1), 217-227.[in Thai].
- Yutitam, V. (2013). Problems relating to the protection of personal data in the medical treatment of patients. Academic Journal PhranakhonRajabhat University, 4(2), 71-๗80.[in Thai].